

Sách Daniel - Số một trăm bốn mươi lăm

Diễn giải các lời tiên tri trong Kinh Thánh và các sự kiện thời sự: Một góc nhìn về chính trị hiện đại và biểu tượng tôn giáo

Jeff Pippenger
2024-03-19

Tôn giáo của chủ nghĩa woke-ism (Sô-đôm) và nền chính trị của chủ nghĩa Cộng sản (Ai Cập) đã trở dậy khi vị tổng thống giàu có nhất tuyên bố ý định tranh cử tổng thống vào năm 2015, và sau khi ông đưa ra lời chứng chính trị của mình, ông đã bị giết vào năm 2020. Giáo hoàng đã bị giết theo nghĩa tiên tri vào năm 1798, sau khi ông đưa ra lời chứng mang tính Sa-tan của mình suốt ba ngày rưỡi theo nghĩa tiên tri. Tuy nhiên, Lời tiên tri của Đức Chúa Trời chỉ ra rằng Giáo hoàng đắc thắng trong cuộc chiến của mình với con rồng.

Hỡi con người, hãy hướng mặt ngươi chống lại Pha-ra-ôn, vua Ai Cập, và nói tiên tri nghịch cùng ngươi và nghịch cùng cả Ai Cập: Hãy nói rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Đây, ta nghịch cùng ngươi, hỡi Pha-ra-ôn, vua Ai Cập, con rồng lớn ở giữa các sông của mình, là kẻ đã nói: Sông của ta là của riêng ta, ta đã làm nên nó cho chính mình. Ê-xê-chi-ên 29:2, 3.

Ai Cập là con rồng lớn, và sự vô thần của Pha-ra-ôn tiêu biểu cho sự vô thần của Cách mạng Pháp và cho chủ nghĩa toàn cầu của thế kỷ hai mươi mốt. Chủ nghĩa toàn cầu ấy, trong khuôn khổ của con thú từ đất của thế kỷ hai mươi mốt, được đại diện bởi Đảng Dân chủ. Ê-xê-chi-ên xác định rằng Đức Chúa Trời nghịch cùng Ai Cập, và về sau trong chương, Ê-xê-chi-ên xác định rằng Đức Chúa Trời sẽ giao Ai Cập cho vua phương bắc, người được xác định trong đoạn là Nê-bu-cát-nét-sa, và người này tượng trưng cho vua phương bắc giả mạo của những ngày sau rốt. Vua phương bắc giả mạo ấy là chế độ giáo hoàng, và Đức Chúa Trời, qua Ê-xê-chi-ên, cho biết rằng Ngài sẽ giao Ai Cập cho vua phương bắc vì sự phục vụ mà Nê-bu-cát-nét-sa đã thực hiện như cây roi trong sự sửa phạt của Ngài. Ngài xác định rằng Ngài sẽ giao Ai Cập cho giáo hoàng trong thời kỳ khi mưa cuối mùa đến.

Và xảy ra rằng trong năm thứ hai mươi bảy, tháng thứ nhất, ngày thứ nhất của tháng, lời của Chúa đến với tôi, phán rằng: Hỡi con người, Nê-bu-cát-nét-sa, vua Ba-by-lôn, đã khiến đạo quân mình thực hiện một chiến dịch lớn chống lại Ty-rơ: mọi đầu đều trọc, mọi vai đều tróc da; vậy mà người và đạo quân người không có tiền công nào từ Ty-rơ cho công việc mà người đã phục dịch chống lại nó. Vì có đó, Chúa là Đức Chúa Trời phán như vậy: Đây, ta sẽ ban đất Ai Cập cho Nê-bu-cát-nét-sa, vua Ba-by-lôn; người sẽ bắt lấy đoàn dân đông của nó, chiếm lấy chiến lợi phẩm của nó, cướp lấy môi của nó; và điều đó sẽ là tiền công cho đạo quân của người. Ta đã ban cho người đất Ai Cập làm tiền công cho lao nhọc của người khi người phục dịch chống lại nó, vì họ đã làm việc cho ta, Chúa là Đức Chúa Trời phán. Trong ngày đó, ta sẽ làm cho sừng của nhà Y-sơ-ra-ên nảy nở, và ta sẽ ban cho người sự mở miệng ở giữa họ; và họ sẽ biết rằng ta là Chúa. Ê-xê-chi-ên 29:17-21.

“Ngày” khi Đức Chúa Trời khiến “sừng của nhà Y-sơ-ra-ên nảy nở” là ngày 11 tháng 9 năm 2001, khi mưa cuối mùa bắt đầu rảy xuống. Khi ấy Chúa đẩy lên những người lính canh, phán rằng: “Hãy

lắng nghe tiếng kèn” của tai hoạ thứ ba, vì Ngài chỉ rõ rằng Đức Chúa Trời sẽ “ban cho người được mở miệng ở giữa vòng họ.” “Ở giữa” xác định khoảng thời gian giữa sự rầy xuống của mưa cuối mùa khởi sự ngày 11 tháng 9 năm 2001, và kết thúc tại luật Chủ nhật, khi Đức Thánh Linh được tuôn đổ cách vô lượng. Ở chính giữa (tức ở giữa) hai mốc ấy, hai chứng nhân, hay hai sừng, sẽ rao chứng của mình, cho đến khi cả hai đều bị giết nơi đường phố vào năm 2020.

Trước khi bị giết, họ đã làm chứng; và sau khi bị giết, họ được sống lại như là thứ tám, vốn thuộc về bảy. Họ đã bị sát hại bởi quyền lực con rồng của chủ nghĩa vô thần (Ai Cập) và sự vô luân (Sô-đôm). Vì sự phụng sự mà họ đã dâng lên Đức Chúa Trời, Ngài hứa ban cho họ Ai Cập làm phần thưởng. Khi vua phương bắc chiếm lấy đất vinh hiển của Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ trong câu bốn mươi một của Đa-ni-ên đoạn mười một, thì ông bèn chiếm lấy Ai Cập, vì ấy là thù lao cho sự phục vụ của ông trong công cuộc quan phòng của Đức Chúa Trời.

Hỡi A-si-ri, cây gậy của con thịnh nộ Ta; cây trượng trong tay nó là con phần nộ của Ta. Ta sẽ sai nó chống lại một dân giả hình, và chống lại dân của con thịnh nộ Ta, Ta sẽ giao cho nó mệnh lệnh: để cướp lấy chiến lợi phẩm, để bắt lấy mọi, và để giày đạp họ như bùn nơi đường phố. Ê-sai 10:5, 6.

Người A-si-ri là vua phương bắc, người đại diện cho chế độ giáo hoàng, tức vua phương bắc giả mạo trong những ngày sau rốt. A-si-ri và Ba-by-lôn đã được dùng để giáng sự phán xét trên Y-sơ-ra-ên, cả vương quốc phương bắc lẫn phương nam, vì sự phản nghịch liên tục của họ.

‘Vây Y-sơ-ra-ên đã bị đầy khỏi xứ mình sang A-si-ri,’ ‘bởi vì họ đã không vâng theo tiếng của Đức Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của họ, nhưng đã vi phạm giao ước của Ngài, và mọi điều Môi-se, tôi tớ của Đức Giê-hô-va, đã truyền dạy.’ 2 Các Vua 17:7, 11, 14-16, 20, 23; 18:12.

Trong những sự phán xét khủng khiếp giáng trên mười chi phái, Chúa có một mục đích khôn ngoan và đầy thương xót. Điều mà Ngài không còn có thể làm qua họ trong xứ của tổ phụ họ, Ngài sẽ tìm cách hoàn thành bằng cách làm cho họ tản lạc giữa các dân ngoại. Kế hoạch của Ngài về sự cứu rỗi cho tất cả những ai chọn nhận lấy sự tha thứ qua Đấng Cứu Thế của nhân loại vẫn phải được thực hiện; và qua những hoạn nạn giáng trên Y-sơ-ra-ên, Ngài đang dọn đường để vinh quang của Ngài được bày tỏ cho các dân trên đất. Không phải tất cả những người bị lưu đầy đều không ăn năn. Trong số họ có những người vẫn trung tín với Đức Chúa Trời, và những người khác đã hạ mình trước Ngài. Qua những người này, 'con cái của Đức Chúa Trời hằng sống' (Ô-sê 1:10), Ngài sẽ dẫn dắt nhiều người trong đế quốc A-si-ri đến chỗ nhận biết các phẩm tính trong bản tánh Ngài và sự tốt lành của luật pháp Ngài. Tiên tri và Vua, 292.

Chúa đã sử dụng các vua phương bắc như công cụ phán xét của Ngài, và nguyên tắc trong Kinh Thánh mà Ngài áp dụng đối với những vua phương bắc ấy là họ cần phải được trả công cho những gì họ đã làm.

Và hãy ở lại trong nhà ấy, ăn uống những gì họ cho, vì người làm công xứng đáng với tiền công của mình. Đừng đi từ nhà này sang nhà khác. Lu-ca 10:7.

Đức Chúa Trời dùng quyền lực giáo hoàng để trừng phạt Hoa Kỳ khi họ làm đầy chén thời kỳ ân xá của mình vào lúc luật Chủ nhật sắp đến, và sự trả công của Ngài là Ngài trao Ai Cập cho quyền lực giáo hoàng vì những việc phục vụ đã thi hành. Lời tiên tri của Đức Chúa Trời nói rõ rằng Ai Cập được trao cho quyền lực giáo hoàng, và các câu 42 và 43 của Đa-ni-ên, đoạn 11, xác nhận điều ấy. Phần thù lao dành cho giáo hoàng vì những việc phục vụ đã thi hành là ông trở nên người đứng đầu mà mười vua tôn lên, và cai trị hình tượng của con thú trên toàn thế giới.

Trump chiến thắng các quyền lực của Con Rồng, vì ông là đầu thứ tám, tức là thuộc về bảy cái đầu, trong thời kỳ hình tượng của Con Thú tại Hoa Kỳ. Sự sụp đổ của Đảng Dân chủ, quyền lực của Con Rồng đã giết Trump vào năm 2020, hiện đang diễn ra. Lời Đức Chúa Trời chẳng hề thất bại. "Cộng rom làm gãy lưng lạc đà" của Đảng Dân chủ là tiên tri giả của Hồi giáo. Cuộc tấn công ngày 7 tháng 10 năm 2023 đã đóng một cái nêm vào nền tảng hậu thuẫn của nó, điều này chỉ có thể được quy cho vai trò của Hồi giáo trong việc khiến chư quốc phần nộ và khốn quẫn. Điều này sẽ còn kèm theo các cuộc tấn công tiếp theo, tạo ra sự chia rẽ lớn hơn, đồng thời hiệp nhất một tầng lớp công dân của Con Thú từ đất, những người nhận ra sự đại đột của trận lũ di dân bất hợp pháp đã được các thế lực của Con Rồng tung ra. Điều đó cũng sẽ tạo ra một khủng hoảng kinh tế, mặc dù khủng hoảng ấy vốn đã hiện diện.

“Rồi kẻ lừa dối lớn sẽ thuyết phục người ta rằng những người phục vụ Đức Chúa Trời đang gây ra các tai họa này. Hạng người đã chọc giận Trời sẽ đổ hết mọi tai ương của họ lên những người mà sự vâng phục các điều răn của Đức Chúa Trời là một lời quở trách thường hằng đối với kẻ vi phạm. Người ta sẽ tuyên bố rằng loài người xúc phạm Đức Chúa Trời vì vi phạm ngày Sa-bát Chủ nhật; rằng tội lỗi này đã mang đến những tai họa sẽ không chấm dứt cho đến khi việc tuân giữ ngày Chủ nhật được áp đặt nghiêm ngặt; và rằng những người nêu lên các yêu sách của điều răn thứ tư, qua đó phá hủy lòng tôn kính đối với ngày Chủ nhật, là kẻ gây rối cho dân, ngăn cản sự phục hồi ân huệ của Đức Chúa Trời và sự thịnh vượng trần thế. Như vậy, lời cáo buộc xưa kia chống lại đây tớ của Đức Chúa Trời sẽ được lặp lại, và trên những cơ sở tưởng như cũng vững chắc không kém: ‘Và xảy ra rằng, khi Ahab thấy Elijah, Ahab nói với người: Có phải ngươi là kẻ khuấy rối Israel chăng? Người đáp: Ta không khuấy rối Israel; nhưng chính ngươi, và nhà cha ngươi, bởi vì các ngươi đã bỏ các điều răn của Chúa, và ngươi đã theo Baalim.’ 1 Kings 18:17, 18. Khi con thịnh nộ của dân chúng bị kích động bởi những lời cáo buộc sai trái, họ sẽ có cách cư xử đối với các sứ giả của Đức Chúa Trời rất giống với cách mà Israel bội đạo đã đối xử với Elijah.” The Great Controversy, 590.

Những người giữ ngày Sa-bát sẽ bị xác định là nguyên nhân khiến “ân huệ của Đức Chúa Trời và sự thịnh vượng trần thế” bị rút lại. Khi mô tả thời kỳ ngay trước mắt chúng ta, bà đề cập đến Ê-li và sự tương tác của ông với A-háp. Những lời tố cáo lẫn nhau của họ diễn ra trước sự kiện trên núi Cát-mên. Sự thịnh vượng trần thế và ân huệ của Đức Chúa Trời bị rút lại bởi những sự phán xét leo thang, trước luật ngày Chủ nhật sắp đến. Đoạn vừa trích dẫn nói đến một chuỗi sự kiện xảy ra trong thời kỳ thử thách của luật ngày Chủ nhật, nhưng có hai thời kỳ thử thách. Sự thử thách về hình ảnh của con thú diễn ra trong phạm vi Hoa Kỳ, sau đó được lặp lại trên khắp thế giới. Tất cả các sự kiện được mô tả trong đoạn văn đều tìm thấy sự ứng nghiệm tiên tri trong lịch sử dẫn đến luật ngày Chủ nhật sắp đến, và trong lịch sử của cuộc khủng hoảng luật ngày Chủ nhật toàn cầu theo sau đó.

Đoạn văn đầu tiên của Testimonies, tập chín, bắt đầu ở trang mười một, như vậy xác định NINE-ELEVEN, ghi rằng: “Chúng ta đang sống trong thời kỳ cuối cùng. Những dấu hiệu của thời cuộc đang nhanh chóng ứng nghiệm tuyên bố rằng sự tái lâm của Đấng Christ đã gần kề. Những ngày chúng ta đang sống là trang nghiêm và trọng yếu. Đức Thánh Linh đang dần dần nhưng chắc chắn bị rút khỏi đất. Các tai vạ và những sự đoán phạt đã bắt đầu giáng trên những kẻ khinh dể ân điển của Đức Chúa Trời. Những tai họa trên đất liền và trên biển, tình trạng bất ổn của xã hội, những hồi chuông báo động của chiến tranh, đều là những điềm triệ. Chúng dự báo các biến cố sắp đến có tầm vóc trọng đại nhất.” Khi lời tường thuật tiếp tục, chúng ta thấy ở trang mười bốn: “Không có nhiều người, ngay cả giữa các nhà giáo dục và các chính khách, thấu hiểu những nguyên nhân nền tảng của tình trạng xã hội hiện nay. Những người nắm quyền cai trị không thể giải quyết nan đề của sự bại hoại luân lý, nghèo đói, nạn bần cùng, và tội ác gia tăng. Họ đang nỗ lực cách vô ích để đặt các hoạt động kinh doanh trên một nền tảng an toàn hơn. Nếu loài người chú tâm nhiều hơn đến sự dạy dỗ của Lời Đức Chúa Trời, họ sẽ tìm được lời giải cho những vấn đề khiến họ bối rối.”

Kinh Thánh mô tả tình trạng của thế giới ngay trước khi Đấng Christ tái lâm. Về những kẻ dùng cướp bóc và tống tiền để tích lũy nhiều của cải, có chép rằng: 'Các người đã chất chứa của cải cho những ngày sau rốt. Kia, tiền công của những người thợ gặt ruộng của các người, mà các người đã gian trá giữ lại, đang kêu than; và tiếng kêu của những người gặt ấy đã lọt vào tai Chúa của các đạo binh. Các người đã sống hưởng lạc trên đất và phóng đảng; các người đã nuôi béo lòng mình như trong ngày giết mổ. Các người đã kết án và giết người công chính; và người ấy không chống cự các người.' Gia-cơ 5:3-6.

Trong những ngày sau rốt, người ta "cố gắng vô ích để đặt các hoạt động kinh doanh trên một nền tảng vững chắc hơn." Đảng Dân chủ, cỗ máy tuyên truyền của họ, và các nhà ngân hàng theo chủ nghĩa toàn cầu đang vật lộn một cách vô ích, và họ đang nói dối về sự ổn định tài chính thực sự mà họ tuyên bố chính quyền Biden đã đạt được. Một trong những dấu hiệu của "thế giới ngay trước khi Đấng Christ tái lâm" là "những kẻ nhờ cướp bóc và tống tiền" đã "tích lũy những của cải lớn." Ba câu đi trước các câu trong sách Gia-cơ mà bà White đã trích dẫn là:

Nào bây giờ, hỡi những người giàu có, hãy khóc lóc và kêu gào vì những tai họa sẽ đến trên các người. Của cải các người đã mục nát, và áo quần các người bị mối mọt ăn. Vàng bạc các người đã bị ten; và lớp ten ấy sẽ làm chứng nghịch lại các người, và sẽ ăn thịt các người như lửa. Các người đã chất chứa kho báu cho những ngày sau cùng. Gia-cơ 5:1-3.

Một đặc điểm tiên tri của “những ngày sau rốt” là khi xuất hiện những người được biết đến nhờ sự giàu có phi thường của họ, vốn do gian lận mà có. Những người ấy xuất hiện trên các bản tin mỗi ngày. Thời kỳ ấy đã đến. Trong thời kỳ ấy, của cải của giới ngân hàng toàn cầu và các tỷ phú ấy được biểu trưng bằng vàng và bạc, nhưng lại trở nên rỉ sét. Vàng và bạc vốn không rỉ sét, nên Kinh Thánh đang chỉ ra một điều hoàn toàn bất ngờ xảy đến cho tài sản của những người giàu trong những ngày sau rốt: vàng và bạc của họ sẽ trở nên rỉ sét. Điềm báo cho sự sụp đổ kinh tế ấy đã xảy ra cùng với sự xuất hiện của Khốn nạn thứ ba, vào ngày 11 tháng 9 năm 2001. Hồi giáo thuộc Khốn nạn thứ ba chính là gió đông trong lời tiên tri Kinh Thánh, và trong những ngày sau rốt, chính gió đông ấy nhấn chìm nền kinh tế, được biểu trưng bởi các tàu Ta-rê-si.

Vì kia, các vua đã nhóm lại, họ cùng nhau đi ngang qua. Họ thấy điều ấy thì lấy làm kinh ngạc; họ hoảng hốt và vội vã chạy trốn. Nỗi sợ hãi chiếm lấy họ tại đó, và đau đớn như người đàn bà chuyên dạ. Chúa bẻ gãy các tàu của Ta-rê-si bằng cơn gió đông. Thi Thiên 48:4-7.

Các vua của phe toàn cầu hóa, các tỷ phú và giới ngân hàng rúng động vì sợ hãi và đau đớn khi gió đông, tượng trưng cho cơn bão đang leo thang của các dân tộc (như người đàn bà chuyên dạ), do Hội giáo của tai họa thứ ba gây nên, nhấn chìm những con tàu của Tarshish. Hội giáo sắp phá vỡ nền kinh tế địa phương và toàn cầu và tạo ra một môi trường kinh tế - chính trị hoàn toàn thuận lợi cho thế mạnh của Trump, chứ không phải cho Đảng Dân chủ và phe toàn cầu hóa, vì quyền lực của con rồng được trao cho cái đầu thứ tám, tức là thuộc về bảy, để "đền đáp công lao". Đức Chúa Trời đã dùng Trump để khuấy động toàn cõi Hy Lạp, vì hiện nay Đức Chúa Trời đang tạo nên những hoàn cảnh khiến cả thế giới sẽ được phân chia thành hai hạng.

Hệ thống kinh tế hiện do những người theo chủ nghĩa toàn cầu điều hành lần đầu được đưa vào dưới thời tổng thống Woodrow Wilson, một đảng viên Dân chủ được bầu với lời hứa sẽ giữ Hoa Kỳ đứng ngoài cuộc Chiến tranh Thế giới thứ Nhất đang cận kề, nhưng rốt cuộc lại là vị tổng thống điều hành đất nước trong Chiến tranh Thế giới thứ Nhất. Wilson nổi tiếng nhất với việc thúc đẩy Hội Quốc Liên, tiền thân của Liên Hợp Quốc. Trong nhiệm kỳ của ông, cấu trúc tài chính của Hoa Kỳ đã được trao vào tay những người theo chủ nghĩa toàn cầu, khi Wilson đặt việc định hướng kinh tế của quốc gia dưới quyền Hệ thống Dự trữ Liên bang vào năm 1913.

Đặc điểm mang tính tiên tri của vị tổng thống thời Đệ nhất Thế chiến là lời hứa sẽ không tham chiến, vốn là một lời dối trá. Ông là nhân vật lịch sử hàng đầu cổ súy cho chính phủ một thế giới của Hội Quốc Liên, và ông đã chủ trì việc chuyển giao tài chính của Hoa Kỳ cho giới ngân hàng thế giới. Ông tại vị từ năm 1913 đến 1921. Năm 1919, thế hệ thứ ba của Phục Lâm, được biểu trưng bằng sự thỏa hiệp với thế gian, đã song hành với sự thỏa hiệp với thế gian của Wilson, vì hai sừng song hành với nhau. Trong thế hệ thứ ba của Phục Lâm Laodicea, họ đã trao quyền kiểm soát các hệ thống y tế và giáo dục của mình vào tay những người ở bên ngoài chủ quyền thuộc linh của họ. Đồng thời, Wilson đã giao nộp chủ quyền tài chính của Hoa Kỳ cho các nhà ngân hàng theo chủ nghĩa toàn cầu, và ông đã làm việc không mệt mỏi, nhưng thất bại, để giao nộp chủ quyền chính trị của Hoa Kỳ cho những người theo chủ nghĩa toàn cầu.

Wilson, với tư cách là tổng thống trong Thế chiến thứ nhất, thể hiện những đặc điểm mang tính tiên tri dùng để nhận diện Thế chiến thứ ba. Ông đại diện cho một giai đoạn lịch sử mà Cục Dự trữ Liên bang can dự vào việc kiểm soát nền kinh tế toàn cầu theo hướng phù hợp nhất với chương trình nghị sự của phe toàn cầu hóa, chứ không phải chủ quyền của nước Mỹ. Ông đại diện cho một vị tổng thống hiện diện khi Trật tự Thế giới Mới rốt cuộc đạt được mục tiêu trở thành vương quốc thứ bảy trong lời tiên tri Kinh Thánh, dù triều đại của họ tồn tại ngắn ngủi. Sự thật này được xác lập dựa trên hai chứng cứ, vì nỗ lực bất thành của Wilson nhằm đưa Hoa Kỳ gia nhập Hội Quốc Liên sau Thế chiến thứ nhất đã báo trước việc Hoa Kỳ gia nhập Liên Hợp Quốc ngay sau Thế chiến thứ hai. Dựa trên hai chứng cứ này, đạo luật ngày Chủ nhật sắp tới, thứ kéo theo sự suy vong của quốc gia, sẽ dẫn đến việc thiết lập Liên Hợp Quốc như một chính phủ một thế giới mà phe toàn cầu hóa đã thúc đẩy từ thời tổng thống Woodrow Wilson.

Những đặc điểm tiên tri này phải hiện hữu trong nhiệm kỳ của vị tổng thống thứ tám và cuối cùng, người vốn là một trong bảy. Sau Wilson là Warren Harding, một đảng viên Cộng hòa, người đã mở ra thời kỳ gọi là “thập niên 1920 sôi động”, dẫn đến vụ sụp đổ năm 1929, dẫn đến Đại Khủng hoảng, dẫn đến Chiến tranh Thế giới thứ Hai. Nhiệm kỳ tổng thống đầu tiên của Trump là “thập niên 1920 sôi động”, và Biden sắp sửa mở ra cuộc suy thoái lớn nhất trong lịch sử của con thú từ đất. Cuộc suy thoái đó được tiêu biểu bởi vụ sụp đổ năm 1929, nhưng cũng bởi “con hoang loạn năm 1837” vào thời của Ellen White.

Cuộc suy thoái trong thập niên 1830 ở Hoa Kỳ thường được gọi là “Cuộc hoang loạn năm 1837”. Đó là một đợt suy thoái kinh tế nghiêm trọng kéo dài từ năm 1837 đến giữa thập niên 1840, bao trùm phần lớn thập niên 1830. “Cuộc hoang loạn năm 1837” được đặc trưng bởi khủng hoảng tài chính, các vụ phá sản ngân hàng, thất nghiệp lan rộng và một thời kỳ kinh tế khó khăn kéo dài.

Cuộc hoang loạn năm 1837 được kích hoạt bởi một "bong bóng đầu cơ", giống như vụ sụp đổ năm 1929. Vào năm 1837, khi bong bóng vỡ, điều đó dẫn đến tình trạng phá sản lan rộng và thua lỗ tài chính. Sau bong bóng đầu cơ, một loạt vụ đổ vỡ ngân hàng đã xảy ra, khiến công chúng mất niềm tin vào hệ thống ngân hàng và gây ra hoang loạn tài chính trên diện rộng. Một đợt suy thoái kinh tế toàn cầu, bị trầm trọng thêm bởi sự suy giảm thương mại quốc tế và sự sụt giảm nhu cầu đối với hàng xuất khẩu của Mỹ, đã góp phần vào những khó khăn kinh tế ở Hoa Kỳ.

Cuộc sụp đổ năm 1929, sự kiện đánh dấu sự khởi đầu của Cuộc Đại Suy thoái, được báo trước bởi một bong bóng đầu cơ trên thị trường chứng khoán. Trong thập niên 1920, Hoa Kỳ trải qua một giai đoạn thịnh vượng kinh tế, được gọi là Thập niên 1920 sôi động, đặc trưng bởi tăng trưởng công nghiệp nhanh chóng, đổi mới công nghệ và tinh thần lạc quan lan rộng. Trong thời kỳ này, hoạt động đầu cơ trên thị trường chứng khoán tăng vọt, được thúc đẩy bởi tin dụng dễ dãi, giao dịch ký quỹ (mua cổ phiếu bằng tiền vay), và việc mua cổ phiếu mang tính đầu cơ dựa trên kỳ vọng giá sẽ tăng trong tương lai thay vì giá trị cơ bản. Giá cổ phiếu tăng lên mức không bền vững, vượt xa giá trị nội tại của các công ty mà chúng đại diện.

Từ tháng 3 năm 2000 đến tháng 10 năm 2002, “bong bóng dot-com” đã vỡ. Ngày 11 tháng 9 năm 2001 diễn ra trong đợt sụp đổ kinh tế đó. Sau đó, bong bóng nhà đất vỡ vào năm 2008, sự kiện này được gọi là khủng hoảng tài chính toàn cầu hay đại suy thoái.

Trong giai đoạn dẫn đến đạo luật Chủ nhật, sự thịnh vượng trần thế của công dân Hoa Kỳ bị tước bỏ. Việc tước bỏ sự thịnh vượng trần thế diễn ra trong thời kỳ đóng ấn của 144.000. Cột mốc đầu tiên của thời kỳ đóng ấn được gắn liền với một cú sụp đổ kinh tế. Ngày 11 tháng 9 năm 2001 là sự gia tăng quyền năng của Thiên sứ thứ ba, và khi chính vị thiên sứ ấy đến vào năm 1844, lịch sử đó cũng gắn liền với một cú sụp đổ kinh tế. Năm 1844 là kiểu mẫu cho đạo luật Chủ nhật sắp đến, và ngày 11 tháng 9 năm 2001 là khởi đầu của thời kỳ đóng ấn. Chúa Giê-su luôn minh họa sự kết thúc của một điều bằng sự khởi đầu của điều ấy. Cuộc sụp đổ năm 1929 đã đi trước và dẫn đến Thế chiến thứ hai.

Chúng tôi sẽ tiếp tục nghiên cứu này trong bài viết tiếp theo.

Đã có một sự chênh lệch lòng biếng và một sự vô tín tội lỗi giữa vòng chúng ta như một dân sự, điều này đã cản trở chúng ta không làm công việc mà Đức Chúa Trời đã để lại cho chúng ta phải làm: khiến ánh sáng của mình chiếu rọi đến những người thuộc các dân tộc khác. Có một nỗi sợ hãi phải dấn thân và chấp nhận rủi ro trong công tác vĩ đại này, sợ rằng việc chi tiêu tài vật sẽ không mang lại lợi tức. Giả sử đã dùng tài vật mà chúng ta vẫn không thấy linh hồn nào được cứu thì sao? Giả như một phần tài vật của chúng ta bị mất trắng thì sao? Thà làm và cứ tiếp tục làm còn hơn không làm gì cả. Anh em không biết điều nào sẽ thành vượng, việc này hay việc kia. Người ta sẵn sàng đầu tư vào bằng sáng chế và gặp thua lỗ nặng, và điều đó được xem như chuyện dĩ nhiên. Nhưng trong công việc và sự nghiệp của Đức Chúa Trời, người ta lại sợ không dám mạo hiểm. Khi đầu tư vào công cuộc cứu linh hồn, tiền bạc đối với họ dường như là sự mất trắng nếu không đem lại lợi tức ngay lập tức. Chính những tài vật hiện nay được đầu tư hết sức dè sẻn cho sự nghiệp của Đức Chúa Trời, và bị ích kỷ giữ lại, chẳng bao lâu nữa sẽ bị ném, cùng với mọi thần tượng, cho chuột chũi và cho dơi. Tiền bạc sẽ sớm sụt giá trị cách rất đột ngột khi những thực tại của cõi đời đời mở ra trước giác quan của con người. The True Missionary, ngày 1 tháng 1, 1874.